

ΕΤΟΣ 74ον

25 Ιανουαρίου 2026

ΑΠΘ. ΦΥΛ. 4 (3791)

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΩΣ ΣΩΤΗΡΑΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Μελετώντας μέ προσοχή καί προσευχή τήν Εὐαγγελική περικοπή πού ἀναγνώσθηκε στήν Θεία Λειτουργία, αἰσθανόμαστε τό σθένος πού προέρχεται ἀπό τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, τήν ἀκτινοβολία τῆς θεότητας καί τῆς ἀγάπης Του πρός πάντας, ἡ ὁποία ἔχει τό σθένος νά μεταβάλλει τίς συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων καί νά ἀναγεννᾷ, νά ἀναπλάθει τήν ἀνθρώπινη ὕπαρξη, νά τήν ὁδηγεῖ στήν σωτηρία.

Ὁ Κύριος περνᾷ μέσα ἀπό τήν Ἱερική. Πλήθος ἀνθρώπων τόν ἀκολουθοῦσε, μεταξύ αὐτῶν καί ὁ ἀρχιτελώνης Ζακχαῖος, ἄνθρωπος μέ πλοῦτο καί δύναμη, ὁ ὁποῖος, ὅμως, εἶχε πλουτίσει μέ ἀδικίες καί ἐκμετάλλευση τῶν συνανθρώπων του. Ὁ Ζακχαῖος ἐπιθυμοῦσε νά δεῖ τόν Χριστό. Λόγω τοῦ χαμηλοῦ σωματικοῦ τοῦ ἀναστήματος δυσκολευόταν. Καί τί ἔκανε; Δέν δίστασε νά ἀνέβει ἐπάνω σέ μιά συκομουριά, χωρίς νά ὑπολογίσει τό ἀξίωμα καί τήν κοινωνική του θέση, γιά νά μπορέσει νά τόν δεῖ.

Ἡ θέα τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ

Ποιό ἦταν τό κίνητρο τοῦ πόθου, τῆς ἀκατανίκητης ἐπιθυμίας, πού ὤθησε τόν Ζακχαῖο νά συναντηθεῖ μέ τόν Χριστό καί νά τόν γνωρίσει; Προφανῶς, δέν ἀστοχοῦμε λέγοντας ὅτι τό ὑπαρξιακό κενό πού αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος ἀπό τήν ἔλλειψη νοήματος στήν ζωή του, ὁ ἀδυσώπητος ἔλεγχος τῆς συνειδήσεως ἀπό τό βάρος τῶν ἀδικιῶν καί ἁμαριῶν, ἡ μοναξιά πού βιώνει ἀπό τήν ἀπουσία τῆς ἀληθινῆς φιλίας καί ἀγάπης, ἡ ἐπίγνωση τῆς λανθασμένης ὁδοῦ πού ἀκολουθεῖ καί τόν ὁδηγεῖ στήν ἀπώλεια, ἡ ἀπογοήτευση, ἐντέλει, ἀπό τόν ἴδιο τόν ἑαυτό του, τοῦ δίνει τό ἔναυσμα νά ἀποταθεῖ σέ Αὐτόν πού μπορεῖ νά τόν σώσει, νά τόν γεμίσει μέ ἐλπίδα ἀκαταίσχυνη, δύναμη καί πίστη γιά νά ἀναθεωρήσει ὅλη τήν ζωή του.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιθ' 1-10)

Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχὴν. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι ἐκείνης ἡμέλλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατὰβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· ἰδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἀκτινοβολεῖ «φῶς ἱλαρόν», πραότητα, ἀλήθεια, ἀγάπη, κατανόηση, ἐλευθερία, χαρά, ζωή, εἰρήνη, ἐλπίδα καὶ ἔτσι προσελκύει κάθε καλοπροαίρετο ἄνθρωπο νά τόν γνωρίσει, νά τόν ἀγαπήσει, νά πιστεύσει ὅτι Αὐτός εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Ζῶντος Θεοῦ· «Θεὸς ἀληθινός ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ», ὅπως ὁμολογοῦμε στό Σύμβολο τῆς Πίστεως.

Μετάνοια καὶ ἀρετή

Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ πίστη τοῦ Ζακχαίου πρὸς τόν Κύριον Ἰησοῦ μεταμόρφωσαν τήν ὑπαρξή του. Ἐπαυσε νά ἀδικεῖ, ἔδωσε τὰ μισά ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά του στοὺς πτωχοὺς καὶ ἀνταπέδωσε στό τετραπλάσιο ὅσα εἶχε πάρει μέ ἀπάτη. Ἐδῶ διαφαίνεται ἡ ἀρνητικὴ καὶ ἡ θετικὴ πλευρά τῆς μετανόιας. Ὁ ἄνθρωπος μετανοεῖ γιὰ τίς ἀμαρτίες καὶ τὰ λάθη του καί, ἀκολουθῶς, προσπαθεῖ νά ἀποκαταστήσει, νά διορθῶσει, νά θεραπεύσει κάθε μορφή ἀδικίας, κάθε πληγὴ πού προξένησε στοὺς συνανθρώπους του. Αὐτό, ἀκριβῶς, σημαίνει νά ζεῖ κάποιος μέ ἀρετή. «Ἀρετή», λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, «δέν εἶναι τὰ χρήματα, ὥστε νά φοβηθεῖς ἄνθρωπε τὴν φτώχεια, οὔτε ἡ ὑγεία τοῦ σώματος γιὰ νά φοβηθεῖς τὴν ἀσθένεια, οὔτε ἡ ἐκτίμησις τῶν πολλῶν γιὰ νά ἀποφύγεις τὴν κακὴ φή-

ΧΑΡΙΣΤΕ ΣΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, ὁ Ἰησοῦς διέσχισε τήν Ἰεριχώ. Ἐκεῖ κάποιος ἄνδρας ὀνόματι Ζακχαῖος, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀρχιτελώνης καί πλούσιος, ἐπεδίωκε νά δεῖ τόν Ἰησοῦ ποιός εἶναι, ὅμως δέν μπορούσε λόγω τοῦ πλήθους, ἀφοῦ ἦταν μικροῦ ἀναστήματος. Ἐτρεξε μπροστά λοιπόν καί ἀνέβηκε σέ μιὰ συκομουριά, γιά νά τόν δεῖ, ἀφοῦ ἀπό ἐκεῖ δά περνοῦσε. Μόλις ἦλθε στό μέρος αὐτό, ὁ Ἰησοῦς σήκωσε τά μάτια του καί μόλις τόν εἶδε τοῦ εἶπε· Ζακχαῖε, κατέβα γρήγορα, γιατί σήμερα πρέπει νά μείνω στό σπίτι σου. Κατέβηκε γρήγορα καί τόν ὑποδέχτηκε μέ χαρά. Ὅταν τό εἶδαν ὅλοι, παραπονοῦνταν καί ἔλεγαν, ὅτι πῆγε νά μείνει στό σπίτι ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου. Σηκώθηκε ὁ Ζακχαῖος καί εἶπε στόν Κύριο· Κύριε, τά μισά ἀπό τά ὑπάρχοντά μου τά δίνω στούς πτωχοῦς, καί ὅποιον ἐξαπάτησα μέ δόλο καί ἀπάτη θά τόν ἀποζημιώσω στό τετραπλάσιο. Εἶπε πρός αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι σήμερα ἦλθε ἡ σωτηρία σέ αὐτό τό σπίτι, ἀφοῦ καί αὐτός ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ, γιατί ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου ἦλθε γιά νά ἀναζητήσει καί νά σώσει ὅσους βρίσκονται μακριά ἀπό τόν Θεό.

*(Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση
τό ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)*

μη, οὔτε, ἀπλά καί ἀόριστα, τό νά ζεῖ κάποιος, ὥστε νά σοῦ φανεῖ φοβερός ὁ θάνατος. Ἀρετή εἶναι ἡ ἀκριβής παραμονή στήν ἀληθινή πίστη καί ὁ ὀρθός τρόπος ζωῆς». Ὡς ἐκ τούτου, ὁ Ζακχαῖος μέ τήν δύναμη τῆς ἀληθινῆς πίστεως βίωσε καί τόν ὀρθό τρόπο ζωῆς, ἔζησε μέ εὐαγγελική ἀρετή.

Ὁ Χριστός στήν ἀναζήτηση καί σωτηρία τοῦ ἀπολωλότες

Ὁ Κύριος ἀπευθυνόμενος στόν Ζακχαῖο τόν διαβεβαιώνει ὅτι σώθηκε, γιατί καί αὐτός εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ, δηλαδή δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος θέλει, διὰ τῆς μετανοίας, «πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α΄ Τιμ. 2,4). Καί, ἀκολουθῶς, διακηρύσσει τήν μεγάλη ἀλήθεια ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου ἦλθε γιά νά ἀναζητήσει καί νά σώσει ὅσους βρίσκονται μακριά ἀπό τόν Θεό. Αὐτό εἶναι τό ἔργο τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του, ὅπως περιεκτικά τό περιγράφει ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλ: «Θά ἀναζητήσω, λέγει ὁ Κύριος, τό χαμένο πρόβατο, θά φέρω πίσω τό παραστρατημένο, στό πληγωμένο θά βάλῳ ἐπιδέσμους καί τό ἀδύναμο θά τό δυναμώσω» (Ἰεζ. 34,16).

Εἶθε αὐτές οἱ ἀλήθειες νά αὐξάνουν τήν πίστη καί τήν εὐγνωμοσύνη μας πρός τόν Θεό!

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

25 Ιανουαρίου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ

Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου (Ναζιανζηνοῦ) (†390).

Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἑωθινόν: ΙΑ΄ – Απόστ.: Ἑβρ. ζ΄ 26 - ἡ΄ 2 – Εὐαγ.: Λουκ. ιθ΄ 1-10.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Φεβρουαρίου, Τελώνου καὶ Φαρισαίου.

Ἀπόστολος: Ρωμ. η΄ 28-39 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 10-14.

ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14x21 ἑκατ., σελ. 416)

Ὁ ἑκατοστός (100^{ος}) τόμος τῆς βραβευμένης ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν σειρᾶς «Βιβλιοθήκη Ἑλλήνων Πατέρων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Συγγραφέων» (ΒΕ-ΠΕΣ) περιέχει τὸ ΙΑ΄ μέρος τῶν ἐρμηνευτικῶν ἔργων τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Ὁ παρὼν 100^{ος} τόμος περιλαμβάνει τὸ Β΄ μέρος τοῦ ἐρμηνευτικοῦ Ὑπομνήματος στὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον, ὁμιλίες ΚΑ΄ - ΝΑ΄, ποὺ ἀναλύει τὰ κεφάλαια Ματθ. 6,24-15,2. Τὸ σπουδαῖο αὐτὸ ἔργο διασώζει καὶ προβάλλει τὸ πρωτότυπο κείμενο τοῦ ἱεροῦ πατρός, μὲ ἀγιογραφικὸ ὑπομνηματισμὸ καὶ ἐπιστημονικὴ ἐπιστασία καὶ ἐπιμέλεια τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Κωνσταντίνου Λιάκουρα. Ὁ τόμος ὁλοκληρώνεται μὲ Πίνακα χωρίων τῆς Ἀγίας Γραφῆς, καθὼς καὶ μὲ Πίνακα θεμάτων, ὀνομάτων καὶ πραγμάτων, μὲ τὴν ἐπιμέλεια τῆς Ζωῆς Ἀλεξανδρῆ καὶ τοῦ Γεωργίου Μπάτζιου.

JEAN - CLAUDE LARCHET

Η ΖΩΗ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Μετάφραση: Θεοφάνης Δρακόπουλος

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 15x22 ἑκατ., σελ. 408)

Μία μελέτη ἐκπονηθεῖσα ἀπὸ τὸν πατρολόγο J.-C. Larchet γιὰ τὴν περί θανάτου διδασκαλία στὴν Ὁρθόδοξη παράδοση. Τὸ ἔργο παρουσιάζει τὴ θεολογικὴ θεώρηση τῆς φύσης τοῦ θανάτου καὶ τὴν ὀρθόδοξη ἀναίρεση τῆς ρωμαιοκαθολικῆς διδασκαλίας περί καθαρτηρίου πυρός, τίς σχέσεις μεταξύ ζώντων καὶ κεκοιμημένων καὶ τὴν ἀνάγκη τῶν παρακλήσεων καὶ τῶν προσευχῶν ὑπὲρ τεθνεώτων, τὴ διδασκαλία περί τελικῆς κρίσεως, ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν καὶ αἰώνιας ζωῆς.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἀγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr